

[P. D. Jensen.]

Forandring, der har medført Forbedringer svarende til den Udvikling, der er sket inden for Lægevidenskaben i Almindelighed. At dette har medført meget betydelige Udgifter for Amterne, er klart. Jeg finder det derfor rimeligt, at Staten yder det Tilskud, som Lovforslaget gaar ud paa. Ønskeligt var det, at man kunde faa en Ordning gældende for mere end eet Aar ad Gangen.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget. Ogsaa jeg tror, det maaske kunde være ønskeligt at drøfte disse Tilskudsbestemmelser angaaende Sygehusudgifternes Nedsættelse paa et noget bredere Grundlag. Det vil ogsaa ske, idet jeg gaar ud fra, at man i Skattelovskommissionen tager det med i sine Overvejelser af de fremtidige Skatteforhold. Men jeg understreger, at her er Tale om en ekstraordinær Lovgivning under særlige Forhold, og man skal ikke regne med, at det særlige Tilskud, der her foreslaas, er noget varigt. At Sygehusudgifterne i det hele taget tages med ind under den almindelige Drøftelse af den kommunale Beskatning, naar den nu staar for en Nyordning, anser jeg for givet, og jeg gaar da ogsaa ud fra, at det er et Problem, der nøje drøftes og undersøges i Skattelovskommissionen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse (Vaccination mod Difteri).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4903; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1482).

Sagen sattes til Forhandling.

Alfred Andersen: Da mit Partis Ordfører i denne Sag ikke kan være til Stede, vil jeg gerne sige et Par Ord om det foreliggende Lovforslag. Jeg vil allerførst gerne takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har taget Initiativet til Fremsættelse af

Lovforslaget. Det kan jo ikke undgaas, at de sidste Aars stærke Stigning i Difteritilfældene har skabt en vis Uro ude omkring, og at man ude i Befolkningen er noget ængstelig ved denne Epidemi. Lovforslaget maa derfor siges netop at være kommet i rette Tid.

Der er fra enkelte Kommuners Side allerede gjort Forsøg paa at bekæmpe Epidemien gennem Vaccination, men det er givet, at dette Initiativ ikke er tilstrækkeligt i den foreliggende Situation. Jeg vil derfor gerne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Gerda Mundt: Det er overordentlig vigtigt, at vi under de nuværende skæbnesvangre Forhold retter hele vor Opmærksomhed paa at forebygge alle de Farer og onde Ting, der kan true vor Ungdom og den opvoksende Slægt. Lovforslaget er et Led i dette forebyggende Arbejde og et efter vor Mening vigtigt Led. Vi er kommet her tilbage til Rigsdagen med en saa stor Del af det danske Folk bag os, at Folket kan vente af os, at vi paa dette som paa alle andre Omraader er fuldt ud vaagne og vil værne om den Slægt, der skal tage Arven op efter os.

I dette Lovforslag foreslaas det, at der skal være Lejlighed til gratis Vaccination mod Difteritis for alle under 16 Aar. Dette er allerede indført nogle Steder i vort Land. I København har Vaccinationen været vederlagsfri — saaledes som det her foreslaas i Lovforslaget — fra 1. September 1941, og der er saa mange Forældre, der har sagt ja til dette Tilbud fra Kommunen, at det viser sig, naar vi faar Børnene ind i første Klasse — der er jo lige begyndt et nyt Skoleaar —, at der kun er forholdsvis faa, som ikke er blevet vaccineret; der maa da være Anledning til kraftigt at tilraade disses Forældre, at de ligeledes lader Børnene vaccinere. Efter de ledendes Udsagn vil det ikke være saa mange Aar, før alle Skolebørn her i København er blevet vaccineret. Jeg tror, det er rigtigt, at dette i saa vidt Omfang, som det er muligt, sker frivilligt fra Forældrenes Side, i Forstaaelse af, at de derved ikke blot værner deres egne Børn, men ogsaa andre Børn, for hvem deres Børn muligt kunde være en Smittefare. Dette har vi set alvorlige Eksempler paa gennem det, der er hændt i Nørrejylland for nylig.

Inden for de forebyggende Børneforsorgsinstitutioner i København — og dem har vi en hel Række af, og de er stærkt benyttede, men som Forsamlingen ved, langt fra tilstrækkeligt — har vi allerede fore-